

Nr 306.

Av herr **Ericson, Frans**, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag till förbättrande av bostadsförhållandena.

I proposition nr 243 till årets riksdag angående anslag till förbättrande av bostadsförhållandena har Kungl. Maj:t med avseende å av egnahemsstyrelsen avgiven utredning och förslag rörande vattenförsörjning och avloppsförhållandena på landsbygden i princip uttalat bl. a. att en förbättring av vattenförsörjningen och avloppsförhållandena är i hög grad angelägen. I propositionen framhålles vidare, att en effektiv sådan förbättring ej torde kunna påräknas med mindre statliga åtgärder i olika former vidtagas för främjande härav.

På grund av rådande brist på för vatten- och avloppsledningar behövt material samt att svårigheter kunna möta att disponera över arbetskraft för här avsedda ändamål, anses det under nuvarande förhållanden vara utslutet, att bidrag till nya företag syftande till förbättring av vatten- och avloppsförhållandena beviljas annat än i enstaka undantagsfall. Att tidpunkten icke nu är lämplig för en vidgad investeringsverksamhet på detta område torde alla vara ense om. Enligt propositionen skall emellertid även den verksamhet för förbättring av vattenförsörjningen och avloppsförhållandena på landsbygden, som för närvarande pågår i samband med den statsunderstödda bostadsförbättringsverksamheten, avbrytas. Hittills vunnit erfarenhet av denna hjälpverksamhet torde visa, att densamma, ehuru bedriven i ganska begränsad omfattning, fyller ett mycket trängande behov. Att under nästa budgetår helt avbryta verksamheten ifråga synes oss vara en alltför restriktiv åtgärd.

Beträffande bostadsförbättringsverksamheten på landsbygden föreslås i den föreliggande propositionen, att någon medelsanvisning för densamma ej skall ske för nästa budgetår. Ej heller skola annat än i begränsad omfattning medel på nytt få disponeras, vilka redan ställts till förfogande för förbättringsföretag.

Som stöd härför framhålles i propositionen, att en betydande eftersläpning av arbeten ägt rum, varför den bostadsförbättringsverksamhet, som kommer att pågå under 1943 med stöd av tidigare beviljade bidrag och lån, kommer att bli av ganska betydande omfattning. Att eftersläpningen av arbeten blivit så stor torde bero av förhållandena, som icke hänföra sig till företagens angelägenhetsgrad. Ofta torde förbättringsföretag, vilka äro i mycket hög grad angelägna ur hälsosynpunkt, fått uppskjutas på grund

av att vederbörande icke sett sig i stånd att fullfölja företaget, enär beviljat bidrag och lån på grund av framför allt de hastigt stegrade materialpriserna ej förslå för företagets fullföljande och egna tillgångar saknats. I talrika fall torde inkallelserna till beredskapstjänst vara orsaken till uppskovet. Då de anslagsmedel, som stå till förfogande för bostadsförbättringsbidrag, torde vara helt disponerade vid utgången av innevarande budgetår, lärer vid bifall till den föreliggande propositionen nya anslagsmedel för bidrag och lån till bostadsförbättringsverksamhet på landsbygden kunna påräknas stå till förfogande tidigast under hösten 1944. Med hänsyn till att det alltjämt finnes ett mycket stort antal familjebostäder på landsbygden, vilka äro i hög grad hälsovådliga, skulle ett sådant avbrott i förbättringsverksamheten innebära en allvarlig olägenhet.

Vi anse det därför angeläget att egnahemsnämnderna även under nästa budgetår erhålla möjlighet att bevilja bidrag till bostadsförbättringar och till anordnande av vatten- och avloppsledningar på landsbygden.

Med återopande av det anförda hemställa vi,

att riksdagen måtte för budgetåret 1943/44 anvisa
dels under femte huvudtiteln till Bidrag till främjande av
bostadsbyggande på landsbygden ett reservationsanslag av
5 000 000 kronor,

dels under Kapitalinvesteringar, Statens utlåningsfonder,
till Lånefonden för främjande av bostadsbyggande på lands-
bygden ett reservationsanslag av 3 000 000 kronor,

dels ock under Kapitalinvesteringar, Fonden för låneun-
derstöd, till Lån för bostadsförbättringsverksamhet ett re-
servationsanslag av 1 000 000 kronor.

Stockholm den 1 juni 1943.

F. O. Ericson,
Boxholm.

Gustaf Karlsson.

Karl H. Andersson.
